

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 1 lutego 2017 r.

Poz. 661

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.10.2017 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 27 stycznia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 778 ze zm. – zwanej dalej: ustawą o planowaniu)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XXX/551/16 Rady Miasta Chorzów z dnia 22 grudnia 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzów dla części obszaru gminy Chorzów położonego w rejonie ulicy Maciejkowickiej przy granicy z Siemianowicami Śląskimi, w części dotyczącej poniższych zapisów:

- § 3 ust. 5 pkt 6 lit. a w brzmieniu: „*nie wystąpią obniżenia terenu*”;
- § 3 ust. 5 pkt 6 lit. c w brzmieniu: „*stosunki wodne nie ulegną zmianie*”;
- § 3 ust. 5 pkt 8 „*obowiązuje zakaz budowy obiektów budowlanych, a także nasadzeń zieleni wysokiej w strefach technicznych i strefach kontrolowanych istniejących sieci infrastruktury*”

UZASADNIENIE:

Rada Miasta Chorzów w dniu 22 grudnia 2016 r. podjęła uchwałę nr XXX/551/16 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzów dla części obszaru gminy Chorzów położonego w rejonie ulicy Maciejkowickiej przy granicy z Siemianowicami Śląskimi.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Prezydent Chorzowa, w dniu 30 grudnia 2016 r. przekazał organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami oraz w dniu 13 stycznia 2017 r. dokumentację prac planistycznych do przedmiotowej uchwały w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawnymi.

Pismem z dnia 16 stycznia 2017 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona, w zakresie określonym w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia, podjęta z naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o planowaniu, § 4 pkt 7 oraz § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. 2003 nr 164 poz. 1587 zwanego dalej rozporządzeniem), a także z naruszeniem § 25 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

W § 3 ust. 5 pkt 6 lit. a uchwały określając zasady zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych ustalono, że na obszarze aktualnie „nie wystąpią obniżenia terenu”, a § 3 ust. 5 pkt 6 lit. c, że „stosunki wodne nie ulegną zmianie”. Zgodnie z przepisami art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o planowaniu w związku z § 4 pkt 7 rozporządzenia ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów wprowadza się w formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń. Rada nie ma kompetencji, a przede wszystkim nie dysponuje taką wiedzą by stwierdzić, że w przyszłości nie zmienią się uwarunkowania geologiczne i hydrogeologiczne na obszarze objętym opracowaniem. Takie ustalenie należy uznać za nieprawidłowe również w kontekście przepisów cyt. rozporządzenia w sprawie zasad techniki prawodawczej. Należy zauważyć, że powyższe ustalenia zostały wprost przepisane z opinii Kompani Węglowej S.A oddziału KWK Halemba-Wirek sporządzonej do projektu planu dla tego terenu, załączonej do dokumentacji formalno-prawnej. Opinie uzyskane w procesie opracowywania projektu planu w myśl przepisu art. 17 pkt 9 ustawy o planowaniu stanowią podstawę do wprowadzenia zmian w projekcie. Powinny zatem zostać przeanalizowane i **uwzględnione** w kontekście ustaleń planu, a nie przepisywane do projektu. Zapisy planu zawarte w cytowanym powyżej § 3 ust. 5 pkt 6 uchwały należy uznać za informację dotyczącą obszaru objętego opracowaniem. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest natomiast aktem prawa miejscowego i jako taki winien regulować przepisy z zakresu gospodarki przestrzennej, nie wprowadzać natomiast prognoz wykraczających poza zakres planu.

Ponadto w kwestionowanym planie miejscowym wprowadzono przepis § 3 ust. 5 pkt 8 w brzmieniu: „*obowiązuje zakaz budowy obiektów budowlanych, a także nasadzeń zieleni wysokiej w strefach technicznych i strefach kontrolowanych istniejących sieci infrastruktury*”. Należy zauważyć, że na rysunku planu nie wprowadzono żadnych stref, w związku z powyższym nie wiadomo w jakich granicach powyższy zakaz obowiązuje. O ile w przypadku gazociągów, strefy kontrolowane określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640), o tyle strefy techniczne od pozostałej infrastruktury technicznej nie są uregulowane żadnymi przepisami. Tym samym uchwała jest niespójna i sprzeczna wewnętrznie, gdyż treści zawarte w tym przepisie nie zostały przedstawione na rysunku planu. Tak skonstruowane przepisy nie dają możliwości jednoznacznego wzajemnego powiązania rysunku z tekstem uchwały co narusza § 8 ust. 2 rozporządzenia. Niemniej jednak zgodnie z wyjaśnieniami gminy intencją uchwałodawcy było zasygnalizowanie stref kontrolowanych o których mowa w rozporządzeniu w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie, a przepisy te obowiązują niezależnie od ustaleń planu.

Naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w myśl art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu winno skutkować uchycieniem uchwały w całości lub w części, zależnie od tego, czy plan miejscowy po uchyceniu ustaleń naruszających prawo będzie spełniał wymogi zawarte w art. 15 ust. 2 i 3 określającym jego niezbędny zakres. Zdaniem organu po uchyceniu wyżej przytoczonych ustaleń przedmiotowa uchwała będzie spełniała wymogi ustawowe w niezbędnym zakresie. Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego - w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Z-ca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Aleksandra Kroczek